

Urednik Geodetskega vestnika me je zaprosil za uvod v naslednjo številko vestnika, prvo v letu 1990, za kar se mu zahvaljujem. Povabilo sem sprejel z namenom, da ob pričetku novega leta, ki je obenem zadnje le-to srednjeročnega obdobja za izvedbo sprejetega programa geodetskih del in bo po vsem sodeč prelomno leto v razvoju geodetske službe in stroke za leta vnaprej, pojasnim vsaj nekatera dejstva, vzroke in stališča za ravnanje in rezultate v preteklih letih.

Prepričan sem da je situacija geodetske službe in geodetskih organizacij vsaj splošno toliko znana, da se vsi zavedamo, da se je potrebno odločiti za nove korake. Za katere, pa si nismo bili edini niti v grobem. Za koncept vse geodetske dejavnosti smo dolga leta imeli financiranje družbe, ki pa ne bi smela biti preveč kritična glede realizacije, pri čemer smo se sklicevali na številne primere in zahtevali iste pravice. Čeprav vam je z manj uspeha kot ostalim "vzorom", to celo uspevalo, so se razmere spremenile. Kako se je geodezija pripravila na spremenjene razmere. Ali se je v tem času zavedala potrebe za prilagajanje razmeram v družbi in kar je bistveno, ali in kaj je bilo narejenega za razvoj stroke?

Na vseh razgovorih, predvsem pa na zadnjem našem posvetu decembra lani smo obravnavali tudi bodočo usmeritev in možnost geodetske službe, predvsem z vidika organiziranosti. Prvo razpravo o tej temi sem sprožil lani decembra na enakem posvetu ob predlaganem osnutku sprememb zakona o geodetski službi. Razprava je pokazala, da se s predlogom reorganizacije niste strinjali, s strani predstavnikov geodetskih organizacij pa je predlog doživel ostro kritiko, očitali so nam postavljanje ograj, ki bodo onemogočile vsako iniciativo, kreativnost in še marsikaj. Zaradi teh in drugih vzrokov je predlog reorganizacije geodetske službe ob občasnih obravnavah počakal na naslednji december, ko sem ga ob spremenjenih razmerah ponovno dal v obravnavo. Pokazalo se je, da v gospodarsko

vedno težji situaciji in drastičnem zmanjšanju sredstev v občinah za geodetska dela tudi za geodetske organizacije taka decentralizacija financiranja in programa ni več tako vabljiva, da pa je stališče predstavnikov občinskih geodetskih uprav proti kakršnikoli reorganizaciji, ki bi geodetsko službo organizacijsko združevala in tako zmanjšala njihovo kadrovsko in strokovno samostojnost. Želijo pa, da program geodetskih del v celoti financira republika. Ugotovitev, da bodo občinski upravni organi kakršnokoli krizo preživeli, je najmanj kratkovidna. Poleg uspešnega razvoja geodetske službe in stroke, razvoja, ki bo utemeljil navzočnost stroke v gospodarstvu, si želimo nenazadnje tudi vsaj nekoliko debeljši kos kruha, če že ne potice, to je pravilno vrednotenje dela v geodetski stroki.

Za pravilne in še pravočasne ukrepe in da je za ukrepanje skrajni čas, ni potrebno še posebej dokazovati, moramo analizirati stanje, oceniti možnosti, ugotoviti prioritete naloge in za izvedbo zagotoviti kadre. Predvsem ocene možnosti so v geodetski stroki zelo različne. Izhajajo iz različnih interesov, različnih ocen minulega dela in različne ocene usposobljenosti razpoložljivih kadrov. Najmanj hvaležno je kakršnokoli ocenjevanje minulega dela, ker se s še tako neosebnim pristopom ni moč izogniti prizadetosti posameznikov, kar nadaljnemu delu ni v pomoč. V geodetski službi in stroki velja že dolga leta tiho dogovorjena strokovna solidarnost, nekritičnost in medsebojna tolerantnost (ena izjema še ne ovrže te ocene) ter velika kritičnost do družbe, ki ne razume pomembnosti geodetskega dela in ne zagotovi, kar pa naj bi bila izključno naloga Republiške geodetske uprave, dovolj potrebnih finančnih sredstev za naloge, ki jih znamo in želimo opraviti. Toda potrebno se je soočiti z dejstvi, da je geodetska služba in stroka z njo že dolga leta v krizi, ki se le stopnjuje in bo danes usodnejša kot je bila pred leti.

Težave, ki smo jih nekateri že doživeli, smo preživeli s političnim reševanjem, n.pr. z

zagotovitev sredstev za izdelavo TTN-5. Pri tem smo se zelo malo naučili in z vzdrževanjem statusa quo težave le poglobljali in prelagali. Na že omenjenem posvetu decembra 1989 je načelnik občinske geodetske uprave Gojmir Mlakar med drugim v svoji razpravi kratko strnil in naštel večino nedoslednosti in brezkonceptnosti razvoja, s čemer se povsem strinjam in sem celo izrazil zadovoljstvo, ker je še nekdo prišel do istih ugotovitev. Vkljub vsem naštetim težavam, znanim deset in več let, nismo iskali pravih vzrokov. Nasprotno, po tem letu in še bolj po letu 1978 s samoupravljanjem v geodetski službi, podružbljanjem in s policentričnim razvojem, z načeli svobodne menjave dela in vključevanjem strokovne službe v politični sistem (glej Geodetski vestnik ta leta), v kar nas mimogrede nihče ni silil, se je stanje vztrajno slabšalo, kar nazorno kažejo vse analize.

Nepričakovano in popolnoma nepripravljen, kar je zasluga slabega kadrovanja in simptomatičnega pomanjkanja kadrov iz časa krožnega menjavanja vodstvenih kadrov, sem prišel na Republiško geodetsko upravo v času, ko bi morali Skupščini SR Slovenije predložiti srednjeročni program za obdobje 1986-1990. Srednjeročni program 1981-1985 brez programske vsebine je bil drastično reduciran. Dolga leta vsiljevana topografska izmera in topografsko-katastrska izmera je s predrago izvedbo in zniževanjem proračunskih sredstev, ki smo jih leta 1978 pod parolo svobodne menjave dela celo sami izločali, izgubila sopo. Izdelki, ki smo jih tehnološko obvladali, niso našli kupca. Komasačije smo investicijsko prepustili agronomom, ki so, z močjo denarja, izvajalcem uokvirjali tudi strokovno izvedbo*. Računalniško paketno vzdrževanje zemljiškega katastra iz sedemdesetih let se je decentraliziralo po občinah. Poudarjanje občinske kartografije in enostavnost strokovne uveljavitve na tem področju je potisnilo v ozadje vzdrževanje evidence zemljiškega katastra. Raziskovalna dejavnost je praktično prenehala, rezultatov raziskav ni bilo.

S to sicer kratko oceno, kot sem že uvidoma omenil se večina ne strinja. Med temi so predvsem soudeleženci kreiranja geodezije v tem času, kar je človeško, toda ne-

razumljivo, če za bran pozicij preživelega zavirajo razvoj. Najpogostejša krilatica, ki jo poslušam ob čestih pogovorih in razgovorih s katerim želim pridobiti somišljenika pri svojem delu je, koliko smo vendarle dosegli. To zadovoljstvo nato naslonijo na razvoj kartografije, sam bi dodal še čudovito stavbo GZ SRS. Blagor jim, kajti v samozadovoljstvu uspešnosti, ki nikdar ni bila vzvod napredka, se ne vprašamo, kaj bi pri danih pogojih bilo mogoče realizirati.

Toda kako koncipirati po obdobju kartografije in petletnem obdobju preživetja geodetske službe s konstantnim zniževanjem finančnih sredstev razvoj in z razvojem usklajen program geodetskih del. In vse to v nekaj mesecih in stroki, ki je popolnoma prepričana o globoki družbeni krivici in krivdi družbe, ki zaradi nerazumevanja pomembnosti geodetske dejavnosti dovoli njeno otepanje za preživetje.

Ob globokem prepričanju, da so življenjsko pomembna osnova geodetske službe osnovna geodetska dela, matematično koncipirana obnova zemljiškoko-katastrskih načrtov in vzdrževana evidenca zemljiškega katastra, smo leta 1986 pripravili in sprejeli srednjeročni program geodetskih del 1986-1990 z osnovnimi nalogami: osnovna geodetska dela, tehnične osnove za pridobitev koordinatnega katastra in revizijo vrst kmetijskih kultur. Program je bil tempiran na postopno zviševanje sredstev glede na usposobitev operativnih kapacitet za izvedbo programa. Nepripravljeni in v časovni stiski smo šele istočasno naročili tudi raziskave in teste za uvajanje operativne izvedbe sprejetih nalog. Žal je prepočasno izvajanje raziskav in s tem pogojemo izvajanje programa že leta 1987 zahtevalo zmanjševanje programa in finančnih sredstev, kar se nam je z naglo rastočo inflacijo maščevalo že leta 1988 in še bolj 1989.

Kot vemo, so raziskovalne naloge za izvedbo tehničnih osnov dale rezultate sposobne za operativno izvedbo šele decembra lani. V letu 1990 lahko pričnemo in dokončno testiramo ter za naslednje srednjeročno obdobje pripravimo realen program izvedbe koordinatnega katastra, z dovolj enostavno tehnično izvedbo in sistemsko vključeno v modernizacijo računalniškega vodenja

evidence zemljiškega katastra kot nosilca informacij v prostoru.

Danes se lahko le vprašamo, kaj je vzrok toliki počasnosti. Sam sem prepričan, kar lahko tudi dokažem, da smo imeli z večjim sodelovanjem vseh subjektov predvsem z razumevanjem nujnosti razvoja izvajanja nalog v usmeritvi geodetske službe velike možnosti pričeti z izvajanjem nalog vsaj leto prej.

Žal je zamrla tudi tehnološko in metodološko nedodelana in predraga verzija revizije vrst rabe kmetijskih kultur. Vzporedno smo med tem časom pripravili in je že v izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije sprejet projekt posodobitve sistema vrednotenja proizvodne sposobnosti kmetijskih in gozdnih zemljišč, ki se bo v kolikor raziskave v geodetskih inštitucijah ne bodo dale zadovoljivih rezultatov, spoprijel tudi s tem problemom in problemom števila vrst rabe kmetijskih kultur, ki jih je potrebno uskladiti z mednarodnimi normativi.

Ponovno se postavlja vprašanje kaj je globlji vzrok zamudi oziroma neefikasnosti posameznih akterjev.

Mnenja sem, da kadrovsko nemočna, brez kadrov zadolženih za razvoj in operativno bosa Republiška geodetska upava nima nikakršnih možnosti voditi razvojne raziskovalne naloge in kreirati razvoj v interesu geodetske službe. To se je najočitneje pokazalo pri iskanju izvajalca raziskav, modernizacije računalniškega vzdrževanja že dolgo ne več zadovoljive paketne obdelave iz časa sedemdesetih let. Izvajalec raziskav je imel celo motivacijo kasnejšega vodilnega operativnega izvajalca za Slovenijo. Naloga je čakala še dobri dve leti, sedaj pa se v večjem delu izvaja izven geodetskih organizacij in bo rešena v okviru skupnega računskega centra republiških upravnih organov.

Drugi popolnoma razumljiv vzrok je premalo sredstev za namen raziskav. Omeniti je treba, da smo v RGU leta 1986 ponovno oživel v programu geodetskih del nalogo raziskave in smo pričakovali tudi zaradi interesa izvajalcev vzpodbudne rezultate. Delno smo tudi uresničili napovedano zvišanje

sredstev, čeprav pričakovanih rezultatov še ni bilo.

Zaradi nepovezanosti raziskovalnega dela v geodetski stroki pri že tako minimalnih kadrih, ponavljanje osnovnih raziskav tudi za usposabljanje raziskovalnih kadrov na področju dela geodetske službe še v začetni fazi in zato nezadovoljivih rezultatov, smo skušali združiti raziskovalce s financiranjem raziskovalnih nalog programa geodetske službe z združitvijo finančnih sredstev Republiške geodetske uprave izrecno za ta namen in sredstev namenjenih za raziskovalno delo, vkalkuliranih v pogodbe za izvajanje programov geodetskih del republike in občin. Ta sredstva se v geodetskih delovnih organizacijah sedaj izgubljajo po posameznih enotah in ne uporabljajo za te namene. Naš namen je bil, z združevanjem sredstev za raziskave omogočiti tudi prenos v operativno v vseh treh geodetskih zavodih, ki izvajajo naloge geodetskega programa. Nikakor ne zmoremo in ni smiselno iste raziskave financirati večkrat in tudi ne le v eni organizaciji, ki si preko sredstev raziskav pridobi večjo konkurenčnost pri izvajanju geodetskih programov.

Pripravljenost za sodelovanje je pokazal le Inštitut Geodetskega zavoda SR Slovenije. Na nivoju vseh treh zavodov pa je pobuda, ne da bi jo zavrgli, zamrla.

Rešitev smo poiskali v združitvi raziskovalcev na enem programu raziskav, s porazdelitvijo nalog in sodelovanjem pri reševanju skupne raziskave. Tudi ta rešitev bo resnično zaživela, če bodo za raziskave geodetske službe zagotovljena finančna sredstva in tudi v Republiški geodetski upravi sistemizacija kadrov, ki bodo raziskave pripravljali in usmerjali do rezultatov, neodvisnih od ozkih interesov operativnega izvajalca.

Sicer pa je potrebno omeniti, da od vseh Republiških uprav v Jugoslaviji denar za raziskave namenja le Republiška geodetska uprava Slovenije, da so organizacije v drugih republikah skrbele za razvoj popolnoma same s svojimi sredstvi. Nasprotno je v Sloveniji splošno mnenje, da je financiranje razvoja dolžnost družbe pri čemer pa

se pozablja, da ima ta potem pravico zahtevati odgovarjajoče rezultate.

Z izkušnjami pri delu v občinski geodetski upravi vem, da za redno vzdrževanje zemljiškokatastrske evidence niso potrebna večja finančna sredstva. Zato poudarjam na vseh posvetih, da je prvenstvena naloga občinskih geodetskih uprav redno in strokovno vzdrževanje zemljiškokatastrskih evidenc in ne storitve. V dveh letih, kar smo omogočili namensko uporabo dohodka iz storitev, so se opremile prav vse občinske geodetske uprave, draga oprema že celo stoji kupljena in neuporabljena. Izvajanje storitev že prehaja v polnjenje občinskih proračunov za pokrivanje osebnih dohodkov medtem, ko se vzdrževanje predpisanih evidenc zanemarja.

V Republiški geodetski upravi smo sistimizirali delovno mesto nadzora, kar je sicer pristojnost Republiške geodetske uprave, pa je bila opuščena. Bistvenih rezultatov ni bilo. Delno zaradi že omenjene tolerantne solidarnosti, največ pa ker za to delo nimamo usposobljenih kadrov. Nato smo sistimizirali delovno mesto pravnika z nalogo svetovati, pomagati in opozarjati na nepravilnost v vodenju upravnega postopka. To je v tem trenutku edino možen pristop, ki bo v daljšem obdobju uspešen, seveda le tam, kjer so v občinah pripravljene tudi sami sodelovati. Ocena strokovno tehničnega dela in vodenja upravnega postopka glede na elaborate, ki jih dobimo ob reševanju pritožb je: nepoznavanje predpisov vzdrževanja zemljiškokatastrske evidence in še posebej predpisov drugih strok, ki bi jih pri svojem delu morali spoštovati. To očitno kaže tudi analiza vzrokov neažurne evidence stavbnih zemljišč, ki jo je 21.9.1989 obravnaval Izvršni svet Skupščine SR Slovenije in zahteval, da se na tem področju preprečijo nezakonitosti**.

Zakaj skozi ves sestavek postavljam geodetsko službo ob bok geodetski stroki in jo vsebinsko povezujem. Soodvisnost geodetske stroke od uspešne geodetske upravne službe je značilna prav za geodetsko stroko ter je veliko večja kot smo pripravljene priznati. To dokazuje vzporedno dviganje in padanje uspešnosti obeh in obenem odvisnost od uveljavitve geodetske službe v

družbenem sistemu kot upravnemu organu in zagotovitvi potrebnih finančnih sredstev programa geodetskih del.

Dejstvo je, da brez zagotovitve izvajanja programa geodetskih del in vzdrževanja podatkov osnovnih geodetskih del, geodetskih mrež, temeljnih kart in načrtov in vzdrževanja geodetskih evidenc, zagotovitve aerosnemanja, torej podatkov in podlag za izvajanje geodetskih del pri investicijah in drugih nalog, naročniki ne bi zmogli celotnega stroška financiranja. Zato je bila nerazumljiva politika samozadostnosti in odklanjanja geodetskega programa republike in občin v letih 1976 do 1980. Zniževanje proračunov občin v tem času zaradi pomajnkovanja izvajalcev ima grenke posledice še danes. Soodvisnost geodetske službe in stroke oziroma geodetskih organizacij za razvoj in uspešnost obeh potrjuje tudi stanje službe in stroke danes.

Če dejstvo soodvisnosti sprejmemo, bi bilo pričakovati sodelovanje in medsebojno spoštovanje dela in poslovnih odnosov. Menim, da je prav sodelovanje bistveno za uspeh ali nesodelovanje za neuspeh. Raziskovalni kadri in razvoj izključno v domeni raziskovalcev v organizacijah brez vpliva konkurence, ki je v Sloveniji zaradi majhnosti ni mogoče zagotoviti, brez zaupanja in sodelovanja, ne omogoča razvoj.

Nedavno sem slišal trditve, da je tržnost egoizem, in če torej zaupanja ni mogoče pričakovati je potrebno poiskati drugačno organizacijo, ki bo zagotovila izvedbo nalog.

Gospodarstvo Slovenije geodetski službi in stroki nikoli ne bo omogočalo izvedbo osnovnih raziskav. Poskrbeti moramo vsaj za pravočasen prenos znanja in ga aplicirati v operativno. Tudi za to mora biti motivacija ob tržnem pristupu ali z direktnim nadzorom.

Toda naj bo dovolj nizanja bolj ali manj uspelih poskusov. Postavlja se resno vprašanje, kako, če sedaj to ni bilo možno zagotoviti:

- enotno, standardizirano in redno vzdrževanje geodetskih evidenc, ki naj z modernizacijo vodenja v največji

meri in na celotnem območju Slovenije zadovoljijo zahteve občanov in informacijsko vrednost podatka in bilanc,

- program osnovnih geodetskih del za območje Slovenije po programu izvedbe na osnovi tehničnih in ekonomskih kriterijev,
- učinkovit nadzor dela geodetskih upravnih organov,
- potrebne kadre za opravljanje geodetske službe,
- razvoj geodetske službe in stroke?

Prepričan sem, da je dovolj tehničnih razlogov in skrajni čas reorganizirati geodetsko službo. Za to je tudi družbeno ugodna klima in ne nazadnje, to od nas verjeli ali ne tudi pričakujejo. Od nas samih pa, kaj bomo predlagali. Le sami smo lahko kompetentni, sami tudi trdimo da je geodetska služba strokovna upravna služba in njeno opravljanje sloni na tehničnih spoznanjih in razvoju stroke. Interesantna je primerjava kadrov s sosednjo Avstrijo glede na različno organiziranost. Primerjava je primerna tudi zaradi iste preteklosti v organizaciji geodetske službe in iste strokovne osnove. Primerjava je glede na velikost območja možna v razmerju 1:4, kar pokaže naslednja tabela:

	Sl.	Av.	Sl. 1:4	Oce- na
RGU / zvezna uprava	29	887	222	200
OGU / uprave za izmero	526	667	267	400
Enote (prav)	44	67	17	20
Skupno zaposlenih	555	1554	489	600
Geod.del.org. / Privatniki v Avstriji	585	2000		

Glede na naloge vodenja dodatnih evidenc in ne le evidenc zemljiškega katastra je potrebno v občinskih geodetskih upravah v Sloveniji predvideti večje število kadrov. Izhajajoč iz dejanskega potenciala kadrov in zahteve za dovolj kadrovske sposobne republiško upravo in glede na primerjavo ter grobo oceno kadrov za izvedbo republiških nalog, bi bila realna kadrovska zasedba kot jo prikazuje stolpec štiri - ocena.

Pri taki razporeditvi zaposlenih je razumljivo, da bi morale, kjer je le možno in smiselno, izvajanje storitev prevzeti organizacije in privatni pooblašenci.

Rad bi se dotaknil še največkrat navedenega pozitivnega argumenta sedanje organizacije. To je velika inovativnost, ki jo spodbuja samostojnost občinskih geodetskih uprav in tako imenovana povratna informacija.

Splošna ocena je, da je ena tretjina občinskih geodetskih uprav strokovno in glede ažurnosti evidenc daleč pod nivojem in da je približno deset do petnajst občinskih geodetskih uprav boljših. Velika različnost usposobljenosti je seveda iz več razlogov negativna, možnost pobud pa je manjša. Normalno je pričakovati, da pobude izhajajo vsebinsko iz potreb določenega okolja in jih ni vedno možno uporabiti širše in ni pričakovati razvojnih pobud. Inovacij iz dela pa boljša organiziranost dela lahko le še vzpodbuja.

Pobude bi morale imeti povratni učinek v spremembi predpisov in stroki najprej v Republiški geodetski upravi. Tudi tu se pobuda ustavi, zamre. Sedanja sistemizacija v Republiški geodetski upravi, kar sem že omenil, ne omogoča spremljanje razvoja doma in v tujini, spremljanje pobud in skrb za njihovo prevero, pripravo raziskav, spremljanje raziskav, oceno raziskav, prenos raziskav v operativo, pregled izvedbe nalog programa geodetskih del, bitij navzoč na različnih sestankih v 44 občinskih geodetskih upravah in sodelovati z resorji v republiki, pripravljati predpise, reševati ali sodelovati pri reševanju pritožb ter biti ves čas pripravljen reševati posamezna strokovna vprašanja iz občinske prakse.

Zato rezultatov pobud ni bilo. Nemoč geodetske službe v občinah realizirati svoje pobude v širšem okolju povzroča nezadovoljstvo in kritiko Republiške geodetske uprave. Tako si štafetno palico podajamo kolikor vem, že od kar sem zaposlen v tej stroki. Zato je inovativnost brez ali pravočasnega odziva v republiški upravi in s pomočjo velike samostojnosti v občinah privedla do samostojnega ukrepanja v nekaterih občinah, tudi do nestrokovnih rešitev, predvsem pa

do raznolikosti geodetskih uprav in strokovnega dela v upravah. Ali še imamo v Sloveniji enotni sistem geodetske službe, kar smo zapisali v Ustavo SR Slovenije in Zakon o geodetski službi?

Ko tehamo "za" in "proti", je potrebno upoštevati vse za in vse proti. Kazalec na tehtnici v tem trenutku prepričljivo kaže na odločitev za reorganizacijo. Za reorganizacijo geodetske službe, ki bo omogočila uspešno delo geodetske službe, zadanih nalog in razvoj stroke. Republiška geodetska uprava se bo za tako organizacijo zavzemala.

Zavedati se moramo, da bo sanacija vkljub doseženi reorganizaciji težka in dolgotrajna. Stanje geodetske službe, ki sem ga v tem sestavku prikazal, nelepšano in brez pisanih pentljic, kar je v naši stroki, kot sem v uvodnem delu omenil neobičajno, ima globoke korenine.

V tem sestavku ni bilo mogoče podrobno analizirati za in proti za tehtanje. Upam, da sem navedel vsaj najvažnejše razloge za odločitev za reorganizacijo, kot jo predlagam le v osnovnih potezah. Želel bi, da ste že pred tem sestavkom prebrali "Informacija". Ker v tem sestavku nisem želel ponavljati vsebine informacije, ki že sama pove veliko. Informacija je bila pripravljena za uradno informacijo, tale sestavek pa je namenjen geodetom. Ker večine navedb ni bilo možno posebej argumentirati, prvič za-

radi časa, ki sem ga imel na voljo in pa glede na primerno in še zanimivo vsebino za uvod že tako predolgega sestavka.

Vem, da s pristopom, kot je v tem in že prejšnjih mojih sestavkih v Geodetskem vestniku in raznih posvetih ne bom požel priznanj. Teh si tudi ne želim. Zadošča mi, tako kot že ves čas mojega dela v stroki, da sem se odločal pravilno, predvsem na osnovi kritičnega pristopa. Verjemite, da tudi s prizadevanjem za korekten odnos in sodelovanje na strokovnem nivoju z drugimi resorji in zahtevami za zakonito delo drugih resorjev na področjih, ki prizadevajo geodetsko službo. Opozarjati na napake, ki smo jih sami dovoljevali dolga leta ni prijetno.

Naj ne zvenijo zadnje besede kot malodušje, čeprav bi bil zadovoljen, če bi mi ob strani stala ekipa sodelavcev. Res pa je, da bodo vsa prizadevanja lahko tudi zaman. Veliko jih moj pristop moti in prizadeva. Prizadeva zato, ker bledijo minule zasluge. Toda ni moj namen kogarkoli prizadeti, rad bi da na osnovi dejanskih spoznanj skupno realiziramo zadane naloge. Kot sem že večkrat omenil, čeprav smo trenutno kadrovska na tleh, moramo omogočiti razvoj mladih kadrov. Tem ki že danes odločno posegajo na vsa področja stroke zaupam.

Ljubljana, 15.1.1990

Božo Demšar

---

* glej gradivo geodetskega dneva v Mariboru leta 1988

** glej sklepe in gradivo 180. seje IS SR Slovenije 21.9.1989